

749

1825. Πρᾶξις ΛΑ' τῆς Γερουσίας, ἀπὸ 3 Μαΐου, ἐξ ἄρθρων 73, ἐν 386, σ. 45–56, «διὰ τῆς ὁποίας διευθετίζονται τὸ Κατάστημα, αἱ δυνάμεις καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας τῆς ἐπικρατοῦσης ὀρθοδόξου Ἀνατ. Ἐκκλησίας τοῦ Ἐνωμένου Κράτους τῶν Ἰονικῶν Νήσων».

750

1825. Πρᾶξις ΛΓ' τῆς Γερουσίας τῶν Ἰονίων Νήσων, ἀπὸ 10 Μαΐου, «ὅπου ἐμποδίζει τὰς ἀπατηλὰς συνθηκὰς εἰς εἶδη, κτλ. κτλ., τὰς πλαστὰς πωλήσεις καὶ ὅπου διαλύει ὅσας τῶν εἰρημένων ἔλκουν ἀπὸ τὴν 1 Ἰαν. 1797» ἐν 386, σ. 59–63. «... εἶναι εἰς τὸ ἐξῆς ἐμποδισμένα ὅλα τὰ συμφωνητικά... καμωμένα εἴτε εἰς πράξεις νοταρικὰς ἢ μὲ τὸ μέσον μερικῶν γραμμάτων καὶ γνωριζόμενα μὲ τὸ ὄνομα σολιάτικα ἐλενθερωσίμα (λιβέλλι ὀφρανκάβιλι) δι' ἀπόλαυσιν εἰδῶν κάθε λογῆς...».

751

1825. Πρᾶξις ΛΔ' τῆς Γερουσίας, ἀπὸ 12 Μαΐου, ἐξ ἄρθρων 10, τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐν 386, σ. 64–67, «διὰ τῆς ὁποίας διευθετίζονται καὶ περιορίζονται αἱ διατάξεις τοῦ φιδεϊκομίσσου».

752

1825. Πρᾶξις ΛΕ' τῆς Γερουσίας, ἀπὸ 21 Μαΐου, τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐξ ἄρθρων 92, ἐν 386, σ. 68–90, «περὶ ἀνακαινήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος τῶν νοταρίων».

753

1825. Πρᾶξις ΜΔ' τῆς Γερουσίας, ἀπὸ 31 Μαΐου, τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐξ ἄρθρων 6, ἐν 396, σ. 105–106, περὶ προτιμήσεως, «διὰ τῆς ὁποίας προσδιορίζεται ὁ καιρὸς κάθε συμφωνίας ὅπου γένη περὶ ἀνακτήσεως (ρεκούπερα) ἀγαθῶν».

754

1825. Ἀπόφασις δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ναυπλίου, 8 Ἀπριλίου, ἐν 44, σ. 420, ὑπ' ἀριθ. 451. «... ἐὰν τὸ προικοσύμφωνον λέγει ρητῶς, ὅτι τὰ 200 γρόσια εἶναι τῆς συνηθείας λεγόμενα παλληκαριάτικα, ἡ ἐπικρατοῦσα συνήθεια δέχεται αὐτὴν τὴν συμφωνίαν, καὶ νὰ τὰ λάβῃ (ὁ ἀνὴρ)· εἰ δὲ καὶ ὀνομάζονται εἰς τὸ προικοσύμφωνον τὸ λεγόμενον νάχτι... νὰ ἀποδώσῃ αὐτὰ σῶα καὶ ἀνελλειπῇ πρὸς τὸν πενθερόν...».

«Συνήθεια επικρατεῖ εἰς τὰ πλείοτερα μέρη, ὅπου ὅταν ἡ γυνὴ ἀποθάνῃ πρὸ τοῦ ἀνδρός, καὶ ἄτεκνος οὖσα, χαρίζεται τῷ ἀνδρὶ ἓνα ὑποκάμισον καὶ σόβρακον καὶ τὸ λεγόμενον κραββατοστρώσι . . . τὴν δὲ ἐπίλοιπον προῖκα . . . νὰ ἀποδώσῃ . . . πρὸς τὸν . . . πενθερόν του».

755

1825. Προικοπαράδοσις, νοταρίου Πούλου, Ἀθηνῶν,
ἐν 297α, σ. 117-118.

«ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφου Μ. . . . ὅπου τὴν προικίζει ἡ μήτηρ αὐτῆς Κ. ἀπὸ τὸ πατρικὸ καὶ μητρικὸ προῖγμα, κατὰ τὸ ξωφύλλι ὅπου εἶχεν ζῶντας ὁ πατέρας της . . . καὶ διὰ νάκτι μετρητὰ γρόσια 150 . . . Τάσσει καὶ ὁ γαμβρός . . . διὰ προγαμιαίαν δωρεὰν γρόσια 101 . . .».

756

1825. Ἀπόφασις δικαστηρίου Μυκόνου, ἐκ δύο ἐπιστατῶν καὶ ἑξ
προυχόντων, ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου,
ἐν 44, σ. 392-393, ἀριθ. 393.

(Αἱ ἐν καιρῷ γάμου δωρεαὶ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα ἐπιστρέφονται μετὰ τὸν θάνατον τῆς γυναικός.) «Κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τοπικὴν συνήθειαν ὅσα ἐξοδεύει τις πρὸς οἰκοδομὴν τῆς οἰκίας καὶ πραγμάτων τῆς γυναικός του δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ τὰ ζητᾷ . . . Κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν πάντοτε, ὁ ἀνὴρ λαμβάνει καὶ διὰ κληρονομίαν μικρόν τι μέρος τῆς περιουσίας τῆς γυναικός του, ὡς πάντοτε βλέπομεν . . . Πλὴν ἡμεῖς . . . συγκαταβάσει χρώμενοι, ὡς μὴ ἔχων (ὁ ἀνὴρ) χρεῖαν τοῦ ἀναλογηθέντος μέρους ἐκ τῆς κληρονομίας ταύτης, ἀποφασίζομεν καὶ ἀφίνομεν τὸ ἀνήκον μέρος τῆς κληρονομίας ταύτης εἰς τὸν πατέρα τῆς μακαρίτισσας.

Ὁ δὲ περὶ κληρονομίας εἰς τοιαύτας περιστάσεις τοπικὸς νόμος μας, λέγομεν ὅτι εἶναι καὶ ἔσεται ὁ αὐτός, ἔχων πάντοτε τὸ κῆρος του . . .».

757

1825. Ἐγγραφὸν Ὑπουργοῦ τοῦ Δικαίου πρὸς ἡγούμενον Μ. Μεγ. Σπη-
λαίου, ὑπ' ἀριθ. 391,
ἐν 44, σ. 397, ὑπ' ἀριθ. 402.

« . . . τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος . . . μέχρι τελειοποιήσεώς του, ἐνομοδότησεν οἱ λαοὶ του νὰ δικάζωνται καὶ νὰ κυβερνῶνται κατὰ τοὺς Νόμους τῶν ἀειμνήστων Βυζαντινῶν Αυτοκρατόρων μας . . . Ἐκ τῶν περιστάσεων . . . στερεῖται . . . βιβλίων νομικῶν . . . Τὸ Ὑπουργεῖον . . . ἔμαθε . . . ὅτι . . . εὗρίσκονται εἰς τὸ . . . μοναστήριόν σας τὰ λεγόμενα Βασιλικά. Ὅθεν . . . σᾶς διατάττει διὰ τῆς παρούσης ὅτι τὰ νομικὰ αὐτὰ βιβλία, Βασιλικά, νὰ τὰ ἀποστείλετε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο μὲ ἐπίτηδες ἄνθρωπόν σας . . .».

758

1825. Ἐγγραφὸν, ὑπ' ἀριθ. 475, Ὑπουργείου Θρησκείας πρὸς Ἐπαρχον
Ἀνδρου,